

„Ново прѣселение“

Прѣди двѣ години, като се расхождахъ изъ улицитѣ на Ючъ-Бунаръ и зѣпахъ безцѣлно по бѣднитѣ дюкенчета и нещастни кѣщици, обсадени отъ зеленияли блата, видѣхъ надъ вратата на една крѣчма черна табла съ подобенъ надписъ „Крѣчмарница *Ново прѣселение*“.

Тоя надписъ ме порази — не само по своята странность—въ столицата сѣществуватъ какви не по-чудати и фантастични — но съ нѣкаквата тѣга и меланхолия, която идеше отъ него. Имаше ли той дѣйствително нѣкаква смисълъ или свръзка съ живота на крѣчмаря, или бѣше просто нелѣпа измислица, просташка крѣслива реклама? Незнамъ. Но това название ме порази, сякашъ то криеше една скръбна история. Викторъ Хюго намѣрилъ на каменний зидъ на храма *Nôtre Dame* въ Парижъ издълбана грѣцка дума: „Ανάγκη“, и на нея фантазията му възсѣздаде цѣлъ миръ отъ срѣднитѣ вѣкове. Незнамъ защо ми се стори, че това „Ново прѣселение“ ще е единъ видъ малко *ἀνάγκη* изъ мѣничкото мирче, изъ блѣдното сѣществование на нѣкой бѣденъ нашъ братъ македонецъ, или други „гурбетъ“. А за да се проникнеше загадката